

[PULKORCZE *sb n*

pułkorcze, półkorcze *a.* pułkorcze.

o *prawdopodobnie jasne* (tak w korzec); e *prawdopodobnie pochylone* (tak w puł-(poł-)...-'e, np. połhatłasié); w puł- o *prawdopodobnie pochylone* (tak w puł-).

sg *N* pułkorczé. ◇ *A* pułkorczé. ◇ *I* pułkorczym. ◇ *pl* *A* pułkorcza).

Sł stp: połukorcze (?), *Cn brak*, *Linde XVI w.* (jeden z niżej notowanych przykładów): *półkorcze*.

Naczynie i miara rzeczy sypkich i płynnych równa połowie korca: Uradza się [konopi] kop 2, namłacają siemienia kor. 1. Na nasienie półkorcze, zostanie do przedania półkorcze pro gr 6 LustrMaz II 123.

pułkorcze czego: A wykopałem [tj. nabyłem] ią [niewiastę] łobie zá pietnaście frebrnych/ y korcem ięczmieniá/ y pułkorczym ięczmienia [dimidio coro hordei]. Leop Os 3/2 (Linde); LustrPłoc 1565/26, 1572/197.

W przeciwstawieniu: »półkorcze ... cały korzec«: Przed tą daniną dawali od całego słodu półkorcza [może błędnie zam. półkorcze] wierzchowate, a teraz po daninie dawają cały wierzchowaty korzec LustrKrac II 42.

Wyrażenia: »pułkorcze miary [jakiej]«: Te 3 miary młyńskie wierzchowate uczynią półkorcze miary rawskiej LustrRaw 1564/7. Cf »pułkorcze wierzchowate«.

»pułkorcze rowne«: Od każdego słodu, w którym jest kor. 12 miary wierzchowatej, dawają do zamku 2 półkorcza słodu równej miary, a od 6 kor. półkorcze równe. LustrWpol II 133.

»pułkorcze wi(e)rzchowate (miary [jakiej]), wierzchowatej miary [jakiej]«: LustrKrac II 42; iż piwowar każdy [...] ma pierwiej oddać słodowe miary w dworze, to jest od 8 kor. słodu – półkorcze wierzchowatej miary gąbiński i 3 gr pieniędzy. LustrRaw 1564/137; od tych 8 kor. bierze młynarz 4 miary słodu wierzchowate, które półszósty miary czynią, półkorcze też wierzchowate. LustrMaz II 58; Jest ten obyczaj w Płonsku, iż piwowarowie tylko 6 kor. pszenice polewają na sład [...], od których 6 kor. dają półkorcze słodu wierzchowate miary płońskiej. LustrPłoc 1565/26, 1572/197.

Cf POŁ »puł korca«, POŁKORCA, [POŁKORCZAK], [POŁKORCZEK], [POŁKORZEC], POŁUKORCA